

dene selv – gå forud for statens garanti, hvis instituttets kaution skulle blive aktuel i forbindelse med nye bladinitiativer. Dette gælder dog kun inden for en beløbsramme på 10 mill. kr., jfr. betænkningen side 99.

Til § 3

Det er fundet mest hensigtsmæssigt at udforme de enkelte tilskudsordninger meget generelt og overlade fastlæggelsen af de betingelser, under hvilke de enkelte ordninger skal administreres, til vedtægterne.

Med hensyn til hvilke omkostningstyper, der skal indgå i de etableringsomkostninger, som kan udløse et tilskud på maksimalt 30 pct., kan det efter drøftelser med dagspressens finansieringsinstitut oplyses, at der vil være tale om erhvervelse af fysiske aktiver. Omkostninger af immateriel art henvises, i overensstemmelse med betænkningen, til planlægningsstøtte. Såfremt den foreslåede fordeling af støtte midlerne viser sig ikke at harmonere med behovet, er der i lovforslaget åbnet mulighed for en overflytning mellem de forskellige kategorier.

For så vidt angår planlægningsstøtten, er der ikke i betænkningen udtalt noget om tilskudsprocentens størrelse. Det er under udarbejdelsen af lovforslaget blevet påpeget som en mangel. Det kan derfor være hensigtsmæssigt, at statsministeren får mulighed for efter drøftelse med tilsynsrådet at fastlægge en sådan tilskudsprocent, som dog af hensyn til formålet med ordningen må være større end tilskudsprocenten i forbindelse med etableringen.

Før så vidt angår det i nr. 4 nævnte tilskud til økonomisk sanering af et dagblad henvises til bemærkningerne til § 2.

Under forhandlingerne med finansieringsinstituttet er der blevet peget på, at det var ønskeligt at give hjemmel til at overføre midler fra én tilskudsordning til en anden. Man har peget på, at det meget vel vil kunne tænkes, at der var et meget stærkt pres på én ordning, mens det kunne forudses, at der vil være midler tilovers på én eller flere af de andre ordninger. En sådan hjemmel ville ikke betyde, at der bliver flere midler til pressestøtte, idet ikke-anvendte tilskudsbeløb i overensstemmelse med den tidligere ordning foreslås overført til instituttets kapital.

På denne baggrund er en sådan hjemmel optaget i lovforslaget, idet det dog gennem anvendelsen af udtrykket »i særlige tilfælde« er præciseret, at det kun bør ske undtagelsesvis, f.eks. når der er

næsten 100 pct. sandsynlighed for, at et tilskudsbeløb ikke kan anvendes til det pågældende formål.

Til § 4

Statsgaranti til investeringsformål og til katastrofehjælp foreslås forbeholdt instituttets medlemskreds, idet statsgarantien her er subsidiær i forhold til instituttets egen garanti. Statsgaranti til etableringsstøtte samt tilskudsordningerne foreslås derimod i overensstemmelse med forvaltningsretens almindelige lighedsgrundsætning ikke begrænset til medlemskredsen.

Ud over de egentlige dagblade foreslås disse ordninger udvidet til også at omfatte aviser, der udkommer med mindst ét nummer månedligt, og som sælges (de såkaldt dagbladslignende publikationer, jfr. betænkningen side 109). Det ville være naturligt nærmere at definere dette begreb i vedtægten, men erfaringerne med momslovens avisbegreb viser, at dette i praksis er overordentlig vanskeligt. Den konkrete afgrænsning må derfor antages at ske i tilsynsrådet, jfr. § 5, stk. 2.

Det bemærkes i øvrigt, at denne lovs avisbegreb ikke vil være sammenfaldende, hverken med postlovens eller momslovens avisbegreber i deres nuværende udformning.

Hvorvidt dagspressens finansieringsinstitut vil forbeholde medlemskredsen til de egentlige dagblade, kan kun afgøres af instituttet selv, men statsministeriet vil på baggrund af betænkningen side 109 være indstillet på at godkende eventuelle vedtægtsændringer, der indebærer en udvidelse af medlemskredsen med de dagbladslignende publikationer.

Til § 5

Ved at vælge det i bemærkningerne til § 2 omtalte forslag til administration af planlægnings- og etableringsstøtten til nye dagblade, er det nødvendigt tillige at gøre tilsynsrådet til et ankeorgan. Dette kan gøres på forskellig måde. Dels af praktiske grunde og dels henset til formålet med den nye ankeadgang har man indskrænket klageadgangen til ansøgere, som ikke fuldt ud får deres ansøgninger om garanti efter § 2, stk. 2, eller tilskud efter § 3 opfyldt. I forhold til hvad der ville være tilfældet ved en almindelig rekursadgang, betyder det f.eks., at et dagblad, som ud fra konkrete konkurrencemæssige grunde er utilfreds med, at en dagbladslignende publikation har fået statsstøtte, ikke kan indbringe instituttets afgørelse for tilsynsrådet.